

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 7 mai 2014
(OR. en)**

9475/14

**Dosar interinstituțional:
2013/0402 (COD)**

**PI 60
CODEC 1208**

NOTĂ

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Data:	14 mai 2014
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți
Nr. doc. ant.:	8461/14 PI 40 CODEC 987 + COR1 + ADD1
Nr. doc. Csie:	17392/13 PI 178 CODEC 2842 + ADD 1-3
Subiect:	Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale - Abordare generală

I. INTRODUCERE

1. La 28 noiembrie 2013, Comisia a transmis o propunere de stabilire a unor noi norme privind protecția secretelor comerciale împotriva dobândirii, utilizării și divulgării lor ilegale. Temeiul juridic al proiectului de directivă este articolul 114 din TFUE, menit să asigure buna funcționare a pieței unice.

2. Această propunere se situează în contextul inițiativei emblematice „O Uniune a inovării”, unul dintre pilonii „Strategiei UE 2020”, în temeiul căreia Comisia s-a angajat să creeze un mediu propice inovării. În acest cadru, Comisia a adoptat o strategie cuprinzătoare pentru a asigura buna funcționare a pieței unice în domeniul proprietății intelectuale. Strategia respectivă se referă și la domenii complementare drepturilor de proprietate intelectuală (DPI), cum ar fi secretele comerciale.
3. Comitetul Economic și Social și-a dat avizul la 25 martie 2014.
4. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și-a dat avizul la 12 martie 2014.
5. Parlamentul European nu a inițiat încă dezbaterile.

II. SITUAȚIA ACTUALĂ

1. Președinția a inițiat dezbaterile în ianuarie 2014 în cadrul reuniunii grupului de lucru, din care a reieșit clar că obiectivul general al proiectului de directivă beneficiază de un larg consens în rândul statelor membre, care au salutat această inițiativă. Au avut loc șase reuniuni ale grupului de lucru, iar discuțiile pot fi rezumate astfel:

Statele membre au convenit asupra necesității de a se menționa explicit în proiectul de directivă faptul că legislația națională poate prevedea o protecție mai cuprinzătoare împotriva dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretelor comerciale decât cea prevăzută în proiectul de directivă (a se vedea articolul 1 al doilea paragraf). În acest scop, s-a considerat adecvat să se precizeze că o astfel de protecție mai cuprinzătoare ar trebui să respecte anumite principii, limite și garanții prevăzute în text, care au scopul de a asigura un cadru juridic solid și echilibrat, în special în ceea ce privește drepturile pârâtului.

Statele membre au convenit că proiectul de directivă nu ar trebui să interfereze cu prerogativele lor naționale în materie de drept penal. Statele membre au fost mulțumite de modul de formulare a articolului 5 și a primei teze de la considerentul 8, care se referă doar la reparații în fața instanțelor civile.

Statele membre au convenit, de asemenea, că definiția secretului comercial din proiectul de directivă ar trebui să fie în concordanță cu definiția prevăzută în Acordul Organizației Mondiale a Comerțului privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (cunoscut sub denumirea de „Acordul TRIPS”).

Statele membre au discutat cu privire la comportamentul care ar trebui considerat ca fiind o dobândire, utilizare sau divulgare ilegală a unui secret comercial (articolul 3). Din aceste discuții a rezultat că, deși ar fi necesar un element de comportament necinstit, nu ar trebui impus niciun criteriu privind o intenție sau o neglijență gravă pentru a stabili comportamentul ilegal în cazul principalilor contravenienți (de exemplu, cel care face demersuri pentru dobândirea informațiilor, cel care încalcă obligația de confidențialitate); cu toate acestea, în principiu, ar trebui impus un criteriu privind cunoștința de cauză în cazul destinatarilor pasivi ai informațiilor (părți terțe) pentru a stabili ilegalitatea comportamentului acestora (fără a aduce atingere posibilității ca statele membre să nu impună un astfel de criteriu în legislația lor națională ca urmare a aplicării clauzei privind armonizarea minimă de la articolul 1). De asemenea, din aceste discuții a rezultat că termenii împrumutați din dreptul penal (de exemplu, furt, mită) ar trebui, mai curând, să nu fie utilizați la articolul 3 și că un astfel de comportament ar trebui descris în termeni obiectivi.

Statele membre au discutat cu privire la necesitatea de a asigura faptul că persoanele nu vor fi trase la răspundere pentru dobândirea, utilizarea sau divulgarea unui secret comercial care este impusă sau autorizată prin lege. Acest lucru privește, printre altele, cazul în care autoritățile publice pot fi autorizate să colecteze informații în scopul exercitării atribuțiilor lor. Drept rezultat, la articolul 4 a fost introdus un nou alineat (1a).

A reieșit din discuții că unele dintre măsurile, procedurile și măsurile reparatorii prevăzute în proiectul de directivă ar trebui să țină mai bine seama de soluțiile existente în dreptul civil intern. Acest lucru privește, în special, consecințele abuzului de procedură - articolul 6 alineatul (2) - și chestiunea termenului de prescripție - articolul 7. Statele membre au fost, de asemenea, de părere că durata termenului de prescripție ar trebui prelungită în comparație cu propunerea Comisiei.

Statele membre au considerat că mecanismele pentru păstrarea confidențialității informațiilor, prevăzute la articolul 8, ar trebui să facă obiectul unor garanții, cerințe și limite suplimentare menite să consolideze securitatea juridică și respectarea deplină a drepturilor părților la un proces echitabil.

Statele membre au fost de acord că este necesar să se ofere autorităților judecătorești competente mai multă flexibilitate atunci când evaluează necesitatea adoptării unor ordonanțe de încetare (definitive sau provizorii) și măsuri corective - articolul 10 alineatul (2) și articolul 12 alineatul (1).

A reieșit din discuții că statele membre ar trebui să poată institui un regim mai favorabil pentru angajați în ceea ce privește răspunderea acestora pentru daune în cazul dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial - articolul 13 alineatul (1).

2. În urma deliberărilor din cadrul reuniunii grupului de lucru din 10 aprilie 2014 și a observațiilor scrise transmise de delegații, Președinția a revizuit textul de compromis al propunerii, astfel cum figurează în anexa la prezentul document.

Principalele modificări în comparație cu propunerea **inițială**, astfel cum au fost incorporate, se referă la chestiunile menționate mai sus la punctul 6 și, în esență, constau în următoarele:

- necesitatea unei armonizări minime, permițând statelor membre să aplice măsuri mai stricte (articolul 1),
- la articolul 3 (dobândirea, utilizarea și divulgarea ilegală de secrete comerciale), prezentarea cazurilor de comportament ilegal a fost simplificată, iar la articolul 4 au fost adăugate clarificări cu privire la dobândirea legală de secrete comerciale,
- termenul de prescripție a fost prelungit la șase ani (articolul 7),
- la articolul 8 (păstrarea confidențialității pe parcursul procedurilor judiciare), noua formulare asigură echilibrul între protecția secretelor comerciale și dreptul părților la un proces echitabil,
- dispoziția referitoare la posibilitatea de a preda unei organizații caritabile mărfurile care încalcă drepturile de proprietate intelectuală nu mai are caracter obligatoriu în cadrul compromisului [articolul 11 alineatul (3)],
- daune-interese și protecția angajaților (articolul 13).

III. CONCLUZIE

7. **Comitetul Reprezentanților Permanenți** este invitat:

- să ajungă la un acord pe baza textului de compromis al Președinției, astfel cum figurează în anexa la prezenta notă;
- să transmită textul abordării generale **Consiliului Competitivitate** din 26 mai 2014; și
- să invite Consiliul:
 - să confirme acordul cu privire la abordarea generală și
 - să invite Președinția să înceapă negocierile cu Parlamentul European pe baza acestei abordări generale în vederea obținerii unui acord în primă lectură.

Modificările față de documentul 8461/14 sunt marcate prin **caractere aldine subliniate** și „...”.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale)
împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ¹,

[...] ²

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ³,

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

³ **Poziția Parlamentului European din (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din...**

întrucât:

- (1) Întreprinderile și instituțiile de cercetare necomerciale investesc în achiziționarea, dezvoltarea și aplicarea de know-how și informații, care reprezintă moneda de schimb a economiei cunoașterii. Investiția realizată în generarea și aplicarea capitalului intelectual determină competitivitatea lor pe piață și, prin urmare, rentabilitatea investițiilor, care constituie principala motivație pentru desfășurarea de activități de cercetare și dezvoltare în cadrul întreprinderilor. Întreprinderile recurg la diferite mijloace pentru a-și însuși rezultatele propriilor activități inovatoare atunci când principiul deschiderii nu permite valorificarea deplină a investițiilor lor în cercetare și inovare. Unul dintre aceste mijloace constă în utilizarea drepturilor de proprietate intelectuală consacrate, cum ar fi brevetele, drepturile asupra desenelor și a modelelor sau drepturile de autor. Un alt mijloc constă în protejarea accesului și în valorificarea cunoștințelor care au o anumită valoare pentru o entitate și care nu sunt cunoscute pe scară largă. Know-how-ul și informațiile comerciale nedivulgate care sunt destinate să rămână confidențiale sunt numite secrete comerciale. Întreprinderile, indiferent de dimensiunile acestora, consideră că secretele comerciale sunt la fel de importante ca și brevetele și alte forme ale drepturilor de proprietate intelectuală și utilizează confidențialitatea ca pe un instrument de gestionare a competitivității întreprinderilor și a inovării în cercetare, aplicabil unei game diversificate de informații care depășesc cadrul cunoștințelor tehnologice și înglobează date comerciale, cum ar fi informații privind clienții și furnizorii (care pot cuprinde date cu caracter personal), planuri de afaceri sau studii și strategii de piață. Prin protejarea unei game atât de largi de know-how și de informații comerciale, fie ca o completare, fie ca o alternativă la drepturile de proprietate intelectuală, secretele comerciale permit creatorului să obțină profit din propriile creații și inovații, devenind astfel deosebit de importante pentru competitivitatea întreprinderilor, pentru cercetare și dezvoltare și pentru obținerea de rezultate în domeniul inovării.

- (2) Inovarea deschisă reprezintă un mijloc important de stimulare a creării de noi cunoștințe și sprijină apariția unor modele de afaceri noi și inovatoare, bazate pe utilizarea cunoștințelor create în comun. Secretele comerciale au un rol important în protejarea schimbului de cunoștințe între întreprinderi și instituțiile de cercetare, atât în cadrul pieței interne, cât și în afara acesteia, în contextul cercetării, dezvoltării și inovării. Cercetarea colaborativă, inclusiv cooperarea transfrontalieră, este deosebit de importantă pentru a spori nivelul de cercetare și dezvoltare în întreprinderile de pe piața internă. Inovarea deschisă este un catalizator pentru ca ideile noi să își găsească drumul pe piață, astfel încât să satisfacă nevoile consumatorilor și să răspundă provocărilor societale. Pe o piață internă în care barierele în calea unei astfel de colaborări transfrontaliere sunt reduse la minimum și în care cooperarea nu este denaturată, creația intelectuală și inovarea ar trebui să încurajeze investițiile în procese, produse și servicii inovatoare. Acest mediu favorabil creației intelectuale și inovării este, de asemenea, important pentru creșterea nivelului de ocupare a forței de muncă și pentru îmbunătățirea competitivității economiei Uniunii. Secretele comerciale se numără printre formele de protecție a creației intelectuale și a know-how-ului inovator cel mai des utilizate de întreprinderi, dar sunt, în același timp, cel mai puțin protejate de cadrul legislativ al Uniunii împotriva dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale de către alte părți.

- (3) Întreprinderile inovatoare sunt din ce în ce mai expuse la practici necinstite care vizează însușirea abuzivă a secretelor comerciale, cum ar fi furtul, reproducerea neautorizată, spionajul economic sau încălcarea cerințelor de confidențialitate, atât în cadrul Uniunii, cât și în afara acesteia. Evoluțiile recente, cum ar fi globalizarea, recurgerea în mod frecvent la externalizare, lanțurile de aprovizionare mai mari, utilizarea sporită a tehnologiei informației și comunicațiilor, contribuie la creșterea riscului de apariție a unor astfel de practici. Dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial compromite dreptul legitim al deținătorului secretului comercial, în calitate de precursor, de a obține beneficii în urma utilizării rezultatelor eforturilor sale de inovare. În lipsa unor mijloace juridice eficace și comparabile de protejare a secretelor comerciale în întreaga Uniune, stimulentele pentru angajarea în activități transfrontaliere inovatoare pe piața internă sunt compromise, iar secretele comerciale nu își pot valorifica potențialul de vectori ai creșterii și ai creării de locuri de muncă. Astfel, inovarea și creativitatea sunt descurajate, iar investițiile scad, ceea ce afectează buna funcționare a pieței interne și îi subminează potențialul de stimulare a creșterii.
- (4) Eforturile internaționale depuse în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului pentru a soluționa această problemă au condus la încheierea Acordului privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (Acordul TRIPS). Acesta conține, printre altele, dispoziții privind protecția secretelor comerciale împotriva dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale de către terți, care constituie standarde internaționale comune. Toate statele membre, precum și Uniunea Europeană, au obligații în temeiul acestui acord, care a fost aprobat prin Decizia 94/800/CE a Consiliului ⁴.

⁴ Decizia Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competența sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO L 336, 23.12.1994, p. 1).

- (5) În ciuda Acordului TRIPS, există diferențe importante între legislațiile statelor membre în ceea ce privește protejarea secretelor comerciale împotriva dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale de către alte persoane. Astfel, de exemplu, nu toate statele membre au adoptat definiții naționale ale secretelor comerciale și/sau ale dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial, astfel încât domeniul de aplicare a protecției nu este ușor de determinat și diferă de la un stat membru la altul. În plus, nu există o coerență în ceea ce privește măsurile reparatorii de drept civil disponibile în cazul dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale de secrete comerciale, întrucât nu toate statele membre pot impune somații de încetare a activității împotriva terților care nu sunt concurenți ai deținătorului legitim al secretului comercial. De asemenea, există diferențe între statele membre în ceea ce privește tratamentul terților care au obținut secretul comercial cu bună-credință, dar au aflat ulterior, în momentul utilizării, că respectiva dobândire se bazează pe o dobândire ilegală anterioară a secretului respectiv de către o altă parte.

- (6) Normele naționale diferă, de asemenea, în ceea ce privește posibilitatea deținătorilor legitimi ai secretului comercial de a solicita distrugerea mărfurilor fabricate de terții care utilizează secretele comerciale în mod ilegal sau returnarea ori distrugerea oricăror documente, fișiere sau materiale care conțin sau pun în aplicare secretul comercial dobândit sau utilizat în mod ilegal. De asemenea, normele naționale aplicabile calculării daunelor-interese nu țin întotdeauna cont de natura necorporală a secretelor comerciale, ceea ce face ca pierderea de profit suportată efectiv sau îmbogățirea fără justă cauză a contravenientului să fie dificil de demonstrat atunci când nu se poate stabili valoarea de piață a informațiilor în cauză. Numai câteva state membre permit aplicarea unor norme abstracte pentru calcularea daunelor-interese pe baza unor redevențe sau drepturi care ar fi fost datorate în mod rezonabil dacă ar fi existat o licență pentru utilizarea secretului comercial. În plus, normele din multe state membre nu prevăd o protecție adecvată a confidențialității unui secret comercial în cazul în care deținătorul secretului comercial depune o reclamație privind presupusa dobândire, utilizare sau divulgare ilegală a secretului comercial de către un terț, ceea ce reduce atractivitatea măsurilor și a măsurilor reparatorii existente și slăbește gradul de protecție oferit.

- (7) Diferențele în ceea ce privește protecția juridică a secretelor comerciale oferită de statele membre implică faptul că secretele comerciale nu se bucură de un nivel echivalent de protecție în întreaga Uniune, ceea ce duce la fragmentarea pieței interne în acest domeniu și reduce efectul disuasiv general al normelor. Piața internă este afectată prin faptul că astfel de diferențe reduc stimulentele întreprinderilor de a desfășura activități economice transfrontaliere legate de inovare, inclusiv cooperarea cu partenerii în materie de cercetare sau de fabricare, externalizarea sau investițiile în alte state membre, care depind de utilizarea informațiilor protejate ca secrete comerciale. Cercetarea și dezvoltarea în rețele transfrontaliere, precum și activitățile legate de inovare, inclusiv fabricarea și comerțul transfrontalier care decurg din acestea, devin mai puțin atractive și mai dificile în cadrul Uniunii, ceea ce produce ineficiențe legate de inovare la nivelul Uniunii. În plus, crește riscul comercial în statele membre cu niveluri comparativ mai scăzute de protecție, în care secretele comerciale pot fi mai ușor furate sau obținute ilegal prin alte metode. Acest lucru duce la o alocare ineficientă, în cadrul pieței interne, a capitalurilor destinate inovării cu potențial de stimulare a creșterii din cauza cheltuielilor mai mari cu măsurile de protecție necesare pentru a compensa protecția juridică insuficientă din unele state membre. Aceasta favorizează, de asemenea, activitatea concurenților neloiali care, în urma dobândirii ilegale de secrete comerciale, ar putea să pună în circulație mărfurile rezultate pe piața internă. Diferențele dintre cadrele legislative facilitează, de asemenea, importul de mărfuri din țări terțe în Uniune prin punctele de intrare cu protecție mai scăzută, atunci când conceperea, fabricarea sau comercializarea mărfurilor respective se bazează pe secrete comerciale furate sau obținute ilegal prin alte metode. În ansamblu, aceste diferențe aduc prejudicii bunei funcționări a pieței interne.

- (8) Este oportun să se prevadă norme la nivelul Uniunii pentru a apropia sistemele legislative naționale, astfel încât să se asigure un nivel suficient și comparabil al reparațiilor în fața instanțelor civile pe întreg teritoriul pieței interne în cazul dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial, **fără a aduce atingere posibilității ca statele membre să prevadă o protecție mai cuprinzătoare împotriva dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretelor comerciale, cu condiția respectării garanțiilor de protecție a intereselor altor părți.** În acest scop, este important să se stabilească o definiție omogenă a secretului comercial, fără a restrânge domeniul de aplicare a protecției împotriva însușirilor abuzive. O astfel de definiție ar trebui, prin urmare, să fie elaborată astfel încât să includă informațiile comerciale, informațiile tehnologice și know-how-ul atunci când există atât un interes legitim pentru păstrarea confidențialității, cât și o așteptare legitimă de protejare a acestei confidențialități. Astfel de informații **sau** know-how ar trebui, în plus, să aibă valoare comercială, fie ea reală sau potențială. Aceste informații sau know-how au valoare comercială în special în măsura în care dobândirea, utilizarea sau divulgarea lor neautorizată poate dăuna intereselor persoanei care deține în mod legal controlul asupra lor, în sensul că îi subminează acesteia din urmă potențialul științific și tehnic, interesele economice sau financiare, pozițiile strategice sau capacitatea de a fi competitivă. Prin natura sa, o astfel de definiție ar trebui să excludă informațiile neînsemnate și nu ar trebui să includă cunoștințele și competențele dobândite de către angajați în cursul normal al activității lor, care sunt cunoscute în general sau accesibile în mod imediat persoanelor din cercurile care au de a face, în mod normal, cu tipul de informații în cauză.

- (9) De asemenea, este important să se identifice circumstanțele în care este justificată acordarea de protecție juridică. Din acest motiv, este necesar să se determine comportamentul și practicile care trebuie considerate ca acte de dobândire, utilizare sau divulgare ilegală a unui secret comercial. [...] ⁵

⁵

...

- (10) În scopul inovării și pentru a stimula concurența, dispozițiile prezentei directive nu ar trebui să creeze niciun drept exclusiv asupra know-how-ului sau a informațiilor protejate ca secrete comerciale. Astfel, rămâne posibilă descoperirea independentă a aceluiași know-how sau a acelorași informații. Ingineria inversă a unui produs **dobândit în mod legal** este un mijloc legal de a obține informații, cu excepția cazului în care s-a stabilit altfel prin intermediul unui contract. Cu toate acestea, libertatea de a încheia astfel de acorduri contractuale poate fi limitată prin lege, astfel cum este cazul articolului 5 alineatul (3) din Directiva 2009/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁶.

⁶ Directiva 2009/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind protecția juridică a programelor pentru calculator, JO L 111, 5.5.2009, p. 16.

(10a) În plus, dobândirea, utilizarea sau divulgarea unor secrete comerciale, ori de câte ori este impusă sau permisă prin lege, nu ar trebui să fie considerată ilegală. În consecință, dobândirea sau divulgarea unui secret comercial de către autoritățile administrative sau judecătorești în scopul exercitării atribuțiilor lor ar trebui să fie considerată legală. De asemenea, divulgarea de către instituțiile și organismele Uniunii sau de către autoritățile publice naționale a informațiilor de natură comercială, pe care le dețin în temeiul obligațiilor din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁷ sau al altor norme privind accesul public la documente sau privind obligațiile de transparență ale autorităților publice naționale, nu ar trebui să fie considerată o divulgare ilegală a unui secret comercial. Dobândirea și divulgarea de secrete comerciale în contextul exercitării drepturilor reprezentanților lucrătorilor la informare, consultare și participare în conformitate cu legislația sau practicile naționale și ale Uniunii, precum și apărarea colectivă a intereselor lucrătorilor și angajatorilor, inclusiv cogestiunea, sunt, de asemenea, excluse din sfera de aplicare a dobândirii ilegale, fără a aduce atingere niciunei obligații de confidențialitate impuse destinatarilor informațiilor astfel dobândite. De asemenea, nici dobândirea sau divulgarea unui secret comercial în contextul auditurilor statutare efectuate în conformitate cu legislația națională sau a Uniunii nu ar trebui considerată drept comportament ilegal.

⁷ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, Consiliului și Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

(10b) Mass-media publică deseori date sau informații considerate secrete comerciale de către alte părți, dar a căror publicare ar putea fi de interes public. Prin urmare, este important ca măsurile și măsurile reparatorii prevăzute să nu restricționeze exercitarea libertății de exprimare și de informare (care cuprinde libertatea și pluralismul mass-mediei, astfel cum sunt consacrate la articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene), ori de câte ori există legitimitate.

(10c) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului partenerilor sociali de a încheia acorduri colective, în cazul în care se prevede acest lucru în dreptul muncii, în ceea ce privește obligația de a nu divulga un secret comercial sau de a limita utilizarea acestuia și consecințele încălcării acestei obligații de către partea căreia i se aplică, cu condiția ca orice astfel de acord colectiv să nu limiteze garanțiile privind excepțiile din prezenta directivă atunci când se respinge o cerere de aplicare a măsurilor, procedurilor și măsurilor reparatorii prevăzute în prezenta directivă pentru o presupusă dobândire, utilizare și divulgare a unui secret comercial.

(11) În conformitate cu principiul proporționalității, măsurile și măsurile reparatorii destinate să protejeze secretele comerciale ar trebui să fie adaptate pentru a îndeplini obiectivul bunei funcționări a pieței interne pentru cercetare și inovare, fără a pune în pericol alte obiective și principii de interes public. În acest sens, măsurile și măsurile reparatorii garantează că autoritățile judecătorești competente țin seama de factori precum valoarea unui secret comercial, gravitatea comportamentului care duce la dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală de secrete comerciale și impactul unui astfel de comportament. De asemenea, trebuie garantat faptul că autoritățile judecătorești competente au libertatea de a evalua interesele părților aflate în litigiu, precum și interesele părților terțe, inclusiv, dacă este cazul, ale consumatorilor.

- (12) Buna funcționare a pieței interne ar fi subminată dacă măsurile și măsurile reparatorii prevăzute ar fi utilizate pentru urmărirea unor scopuri nelegitime, incompatibile cu obiectivele prezentei directive. Prin urmare, este important ca autoritățile judecătorești să fie împuternicite să adopte măsuri adecvate cu privire la comportamentul reclamanților care acționează abuziv sau cu rea-credință și depun reclamații vădit neîntemeiate în scopul, de exemplu, de a întârzia sau de a restricționa în mod neloial accesul pârâtului pe piață ori de a-l intimida sau hărțui pe acesta în alt mod. De asemenea, este important ca măsurile și măsurile reparatorii prevăzute să nu restricționeze activitățile de denunțare. Prin urmare, protecția secretelor comerciale nu ar trebui să se extindă la cazurile în care divulgarea unui secret comercial servește interesului public în măsura în care scoate la iveală o abatere sau o faptă reprobabilă.
- (13) În interesul securității juridice și având în vedere că se așteaptă ca deținătorii legitimi ai secretelor comerciale să își exercite obligația de diligență în ceea ce privește păstrarea confidențialității asupra propriilor secrete comerciale valoroase și monitorizarea utilizării acestora, este oportun ca **reclamațiile pe fond sau** posibilitatea de a iniția acțiuni pentru protejarea secretelor comerciale să fie restrânse la o perioadă limitată.

- (14) Posibilitatea de a pierde confidențialitatea unui secret comercial pe parcursul procedurilor judiciare îi descurajează adesea pe deținătorii legitimi ai secretelor comerciale să inițieze o acțiune în justiție pentru a-și apăra secretele comerciale, punând astfel în pericol eficacitatea măsurilor și a măsurilor reparatorii prevăzute. Din acest motiv, este necesar să se stabilească, sub rezerva unor garanții corespunzătoare care să asigure dreptul la un proces echitabil, cerințele specifice care vizează protejarea confidențialității secretului comercial pe parcursul procedurilor judiciare intentate pentru apărarea acestuia. Printre acestea ar trebui să se numere posibilitatea de a restrânge cercul persoanelor autorizate să aibă acces la probe sau ședințe de judecată sau de a publica doar elementele neconfidențiale ale hotărârilor judecătorești. **Pentru a se garanta că dreptul părților la un proces echitabil nu este subminat, atunci când cercul persoanelor autorizate să aibă acces la probe sau audieri este restrâns, cel puțin o persoană din fiecare parte și avocatul sau reprezentantul respectiv ar trebui să facă parte din acest cerc. De asemenea, în cazul în care una dintre părți este o persoană juridică, numărul persoanelor fizice din acest cerc ar trebui să fie la un nivel suficient pentru a asigura reprezentarea adecvată a persoanei juridice respective.** Această protecție ar trebui să se aplice și după încheierea procedurilor judiciare, atât timp cât informațiile care fac obiectul secretului comercial nu țin de domeniul public.

- (15) Dobândirea ilegală a unui secret comercial de către un terț ar putea avea efecte devastatoare asupra deținătorului legitim al acestuia, întrucât, de îndată ce secretul a fost făcut public, este imposibil pentru deținătorul respectiv să revină la situația de dinainte de pierderea secretului comercial. Prin urmare, este esențial să se prevadă măsuri provizorii rapide, eficace și accesibile pentru încetarea imediată a dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial, inclusiv în cazul în care acesta este utilizat pentru furnizarea de servicii. Trebuie să se poată solicita o astfel de măsură fără a trebui să se aștepte o decizie pe fondul cauzei, cu respectarea dreptului la apărare și a principiului proporționalității în funcție de caracteristicile cazului respectiv. **În anumite cazuri, presupusului contravenient i se poate permite, sub rezerva constituirii unor garanții, să continue să utilizeze secretul comercial sau să îl divulge, în cazul în care riscul ca acesta să intre în domeniul public este unul scăzut.** Pot fi solicitate, de asemenea, garanții la un nivel suficient pentru a acoperi costurile și prejudiciile cauzate pârâtului de introducerea unei reclamații neîntemeiate, în special atunci când orice întârziere ar putea cauza prejudicii ireparabile deținătorului legitim al secretului comercial.
- (16) Din același motiv este, de asemenea, important să se prevadă măsuri care să împiedice continuarea utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial, inclusiv în cazul în care acesta este utilizat pentru furnizarea de servicii. Pentru ca măsurile de interdicție să fie eficace, durata acestora, atunci când circumstanțele impun o limitare în timp, ar trebui să fie suficientă pentru a elimina orice avantaj comercial pe care terțul l-ar fi putut obține în urma dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial. În orice caz, nicio măsură de acest tip nu ar trebui să aibă caracter executoriu în cazul în care informațiile vizate inițial de secretul comercial țin de domeniul public din motive care nu pot fi imputate pârâtului.

- (17) Un secret comercial poate fi utilizat ilegal pentru conceperea, fabricarea sau comercializarea unor mărfuri sau a unor componente ale acestora care pot fi puse în circulație pe piața internă, ceea ce ar afecta interesele comerciale ale deținătorului secretului comercial și funcționarea pieței interne. În aceste cazuri și atunci când secretul comercial în cauză are un impact considerabil asupra calității, valorii sau prețului mărfurilor rezultate sau asupra reducerii costurilor, facilitând sau accelerând procesele de fabricare sau de comercializare a acestora, este important ca autoritățile judecătorești să aibă competența necesară pentru a dispune măsuri eficace și adecvate cu scopul de a se asigura că mărfurile respective nu sunt introduse pe piață sau sunt scoase de pe piață. Având în vedere caracterul mondial al comerțului, este necesar, de asemenea, ca astfel de măsuri să includă interdicția de a importa produsele respective în Uniune sau de a le stoca în scopul distribuirii sau introducerii lor pe piață. Având în vedere principiul proporționalității, măsurile corective nu ar trebui să implice neapărat distrugerea mărfurilor în cazul în care există alte opțiuni viabile, cum ar fi eliminarea caracteristicilor ilicite ale mărfurilor sau scoaterea mărfurilor în afara pieței, de exemplu, prin intermediul unei donații în favoarea organizațiilor caritabile.

- (18) O persoană poate să fi dobândit inițial un secret comercial cu bună-credință și să fi aflat abia ulterior, chiar și prin primirea unei notificări de la deținătorul inițial al secretului comercial, că secretul comercial în cauză provine din surse care îl utilizează sau divulgă în mod ilegal. În aceste situații, pentru a evita ca măsurile corective sau ordonanțele de încetare să cauzeze prejudicii disproporționate persoanei respective, statele membre ar trebui să prevadă, atunci când este cazul, acordarea, ca măsură alternativă, a unei despăgubiri bănești părții prejudiciate, cu condiția ca o astfel de despăgubire să nu depășească valoarea redevențelor sau a drepturilor care ar fi fost datorate dacă respectiva persoană ar fi obținut autorizația de a utiliza secretul comercial în cauză, pentru perioada de timp în care deținătorul inițial al secretului comercial ar fi putut împiedica utilizarea secretului comercial. Cu toate acestea, în cazul în care utilizarea ilegală a secretului comercial ar constitui o încălcare a dispozițiilor legale, alta decât cea prevăzută în prezenta directivă, sau ar putea să dăuneze consumatorilor, o astfel de utilizare ilegală nu ar trebui să fie permisă.

- (19) Pentru a evita ca o persoană care dobândește, utilizează sau divulgă în mod ilegal un secret comercial, cu bună-știință sau având motive rezonabile pentru a acționa cu bună-știință, să obțină beneficii în urma unui astfel de comportament și pentru a garanta că deținătorul prejudiciat al secretului comercial este plasat, în măsura posibilităților, în poziția în care s-ar fi aflat dacă respectivul comportament nu ar fi avut loc, este necesar să se prevadă o compensație adecvată pentru prejudiciul suferit în urma comportamentului ilegal. Quantumul daunelor-interese acordate deținătorului prejudiciat al secretului comercial ar trebui să țină seama de toți factorii corespunzători, cum ar fi pierderea de profit suportată de deținătorul secretului comercial sau profitul necuvenit realizat de contravenient și, dacă este cazul, de orice prejudiciu moral cauzat deținătorului secretului comercial. Ca alternativă, de exemplu, atunci când, având în vedere natura necorporală a secretelor comerciale, este dificil să se determine valoarea prejudiciului suferit în realitate, quantumul daunelor-interese ar putea fi calculat pe baza unor elemente precum redevențele sau drepturile care ar fi fost datorate în cazul în care contravenientul ar fi solicitat o autorizație pentru a utiliza secretul comercial în cauză. Scopul nu este de a introduce o obligație de a prevedea daune-interese punitive, ci de a permite despăgubirea pe criterii obiective, ținând în același timp seama de costurile suportate de deținătorul secretului comercial, cum ar fi cheltuielile de identificare și de cercetare. **Prezenta directivă nu aduce atingere principiilor naționale privind răspunderea pentru încălcarea atribuțiilor oficiale.**
- (20) Pentru a crea un efect suplimentar de descurajare a viitoarelor încălcări și pentru a contribui la sensibilizarea publicului în sens larg, este util să se facă publice hotărârile, inclusiv, dacă este cazul, printr-o publicitate de mare amploare a hotărârilor pronunțate în cazurile de dobândire, utilizare și divulgare ilegală a secretelor comerciale, atât timp cât publicitatea nu duce la divulgarea secretului comercial și nu aduce atingere în mod disproporționat vieții private și reputației persoanelor fizice.

- (21) Eficacitatea măsurilor și a măsurilor reparatorii la care pot recurge deținătorii de secrete comerciale ar putea avea de suferit în cazul în care nu sunt respectate hotărârile relevante adoptate de autoritățile judecătorești competente. Din acest motiv, este necesar să se asigure că autoritățile respective au competențele adecvate pentru a impune sancțiuni.
- (22) Pentru a facilita aplicarea uniformă a măsurilor de protecție a secretelor comerciale, trebuie să se prevadă mecanisme de cooperare și schimburi de informații între statele membre, pe de o parte, și între acestea și Comisie, pe de altă parte, în special prin crearea unei rețele de corespondenți desemnați de statele membre. În plus, pentru a evalua dacă măsurile își îndeplinesc obiectivul vizat, Comisia, asistată, dacă este cazul, de Observatorul European al Încălcărilor Drepturilor de Proprietate Intelectuală, ar trebui să examineze aplicarea prezentei directive și eficacitatea măsurilor luate la nivel național.
- (23) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute, în special, de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, mai ales dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, libertatea de exprimare și de informare, libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la proprietate, dreptul la o bună administrare, accesul la dosar și păstrarea secretului de afaceri, dreptul la reparații efective și la un proces echitabil și dreptul la apărare.

(24) Este important să se respecte drepturile la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal ale oricărei persoane ale cărei date de acest fel pot fi protejate ca secret comercial de către deținătorul secretului comercial sau ale oricărei persoane care este implicată într-un litigiu privind dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală de secrete comerciale și ale cărei date cu caracter personal sunt prelucrate. Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁸ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate în statele membre în contextul prezentei directive și sub supravegherea autorităților competente din statele membre, în special a autorităților publice independente desemnate de statele membre. Astfel, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere drepturilor și obligațiilor prevăzute în Directiva 95/46/CE, în special în ceea ce privește drepturile persoanei vizate de a avea acces la datele sale cu caracter personal care sunt prelucrate și de a obține rectificarea, ștergerea sau blocarea datelor care sunt incomplete sau inexacte și, dacă este cazul, obligația de a prelucra datele sensibile în conformitate cu articolul 8 alineatul (5) din Directiva 95/46/CE.

⁸ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

- (25) Având în vedere că obiectivul prezentei directive, și anume asigurarea bunei funcționări a pieței interne prin stabilirea unui nivel suficient și comparabil al reparațiilor pe întreaga piață internă în cazul dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial, nu poate fi realizat în mod suficient de statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate să ia măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este enunțat la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (26) Obiectivul prezentei directive nu ar trebui să fie stabilirea de norme armonizate în ceea ce privește cooperarea judiciară, competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială și nici tratarea legislației aplicabile. Alte instrumente ale UE reglementează astfel de aspecte în termeni generali și ar trebui, în principiu, să rămână în egală măsură aplicabile în domeniul reglementat de prezenta directivă.
- (27) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere aplicării normelor din legislația privind concurența, în special articolelor 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Măsurile prevăzute de prezenta directivă nu ar trebui să fie utilizate pentru restrângerea nejustificată a concurenței, într-un mod care să contravină tratatului.
- (28) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001⁹ și a emis un aviz la 12 martie 2014¹⁰.**

⁹ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

¹⁰ JO C ...

- (28) Măsurile adoptate pentru protecția împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale de secrete comerciale nu ar trebui să aducă atingere aplicării oricărei alte legislații pertinente din alte domenii, cum ar fi drepturile de proprietate intelectuală, viața privată, accesul la documente și dreptul contractelor. Cu toate acestea, în cazul în care domeniul de aplicare al Directivei 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului ¹¹ și domeniul de aplicare al prezentei directive se suprapun, prezenta directivă are prioritate în calitate de *lex specialis*,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Capitolul I

Obiectul și domeniul de aplicare

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezenta directivă stabilește norme privind protecția împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale de secrete comerciale.

Statele membre pot prevedea, în conformitate cu dispozițiile tratatului, o protecție mai cuprinzătoare împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale de secrete comerciale decât cea impusă prin prezenta directivă, cu condiția să asigure respectarea articolelor 4, 5, **a articolului 6** alineatul (1), **a articolului 7**, **a articolului 8 alineatul (1)** al doilea paragraf, **a articolului 8** alineatele (3) și (4), a articolului 9 alineatul (2), **a articolelor 10, 12** și **a articolului 14** alineatul (3).

¹¹ Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L 157, 30.4.2004, p. 45).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (1) „secrete comerciale” înseamnă informațiile care îndeplinesc toate condițiile următoare:
 - (a) sunt secrete în sensul că nu sunt, ca întreg sau astfel cum se prezintă sau se articulează elementele acestora, cunoscute la nivel general sau ușor accesibile persoanelor din cercurile care se ocupă, în mod normal, de tipul de informații în cauză;
 - (b) au valoare comercială prin faptul că sunt secrete;
 - (c) au făcut obiectul unor măsuri rezonabile, în circumstanțele date, luate de către persoana care deține în mod legal controlul asupra informațiilor respective, pentru a fi păstrate secrete;
- (2) „deținătorul secretului comercial” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care deține controlul legal asupra unui secret comercial;
- (3) „contravenient” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care a dobândit, a utilizat sau a divulgat în mod ilegal secrete comerciale;
- (4) „mărfuri care încalcă drepturile de proprietate intelectuală” înseamnă mărfurile a căror concepere, calitate, funcționare, proces de fabricație sau comercializare beneficiază în mod semnificativ de secrete comerciale dobândite, utilizate sau divulgate în mod ilegal.

Capitolul II

Dobândirea, utilizarea și divulgarea de secrete comerciale

Articolul 3

Dobândirea, utilizarea și divulgarea ilegală de secrete comerciale

- (1) Statele membre se asigură că deținătorii de secrete comerciale au dreptul să solicite măsurile, procedurile și măsurile reparatorii prevăzute în prezenta directivă, pentru a preveni dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretelor **lor** comerciale sau pentru a obține reparații în urma unor astfel de fapte.
- (2) Dobândirea unui secret comercial fără consimțământul deținătorului secretului comercial este considerată ilegală ori de câte ori este efectuată prin:
 - (a) accesul neautorizat, fotocopiarea sau însușirea oricăror documente, obiecte, materiale, substanțe sau fișiere electronice care se află în mod legal sub controlul deținătorului secretului comercial și care conțin secretul comercial sau din care poate fi dedus secretul comercial;
 - (b) eliminat;
 - (c) eliminat;
 - (d) eliminat;
 - (e) eliminat;

- (f) orice alt comportament care, în circumstanțele date, contravine practicilor comerciale loiale.
- (3) Utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este considerată ilegală ori de câte ori este săvârșită fără consimțământul deținătorului secretului comercial de către o persoană care îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:
- (a) a dobândit secretul comercial în mod ilegal;
 - (b) încalcă un acord de confidențialitate sau orice altă obligație de a nu divulga secretul comercial;
 - (c) încalcă o obligație contractuală sau de altă natură care limitează utilizarea secretului comercial.
- (4) Dobândirea, utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este, de asemenea, considerată ilegală atunci când o persoană, în momentul dobândirii, utilizării sau divulgării, avea cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință, în circumstanțele date, de faptul că secretul comercial a fost obținut, **direct sau indirect**, de la o altă persoană care a utilizat sau a divulgat secretul comercial în mod ilegal în sensul alineatului (3).
- (5) Producerea, oferirea sau introducerea pe piață a mărfurilor care încalcă drepturile de proprietate intelectuală sau importul, exportul sau depozitarea unor astfel de mărfuri în aceste scopuri este, de asemenea, considerată drept o utilizare ilegală a unui secret comercial atunci când persoana care desfășoară astfel de activități avea cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință, în circumstanțele date, de faptul că secretul comercial a fost utilizat în mod ilegal în sensul alineatului (3).

Articolul 4

Dobândirea, utilizarea și divulgarea legală de secrete comerciale și excepții

- (1) Dobândirea de secrete comerciale este considerată legală în cazul în care acestea sunt obținute prin oricare dintre următoarele mijloace:
 - (a) descoperirea sau crearea independentă;
 - (b) analiza, studierea, dezasamblarea sau testarea unui produs sau a unui obiect care a fost făcut public sau care se află în mod legal în posesia celui care a dobândit informațiile și căruia nu i se aplică nicio obligație **valabilă** din punct de vedere legal de a limita dobândirea secretului comercial;
 - (c) orice alte practici care, în condițiile date, sunt conforme cu practicile comerciale loiale.
- (1a) Dobândirea, utilizarea și divulgarea de secrete comerciale sunt considerate legale în măsura în care o astfel de dobândire, utilizare sau divulgare este impusă sau permisă în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului național.
- (2) Statele membre se asigură că solicitările de aplicare a măsurilor, procedurilor și măsurilor reparatorii prevăzute de prezenta directivă **sunt** respinse în cazul în care presupusa dobândire, utilizare sau divulgare a secretului comercial a avut loc în oricare dintre următoarele cazuri:
 - (a) pentru exercitarea legitimă a dreptului la libertatea de exprimare și de informare;

- (b) în scopul de a scoate la iveală o abatere, o faptă reprobabilă sau o activitate ilegală, cu condiția ca presupusa dobândire, utilizare sau divulgare a secretului comercial să fi fost necesară pentru o astfel de dezvăluire și ca pârâțul să fi acționat în interes public;
- (c) secretul comercial a fost divulgat de către lucrători reprezentanților acestora ca parte a exercitării legitime a funcțiilor lor de reprezentare, **cu condiția ca respectiva divulgare să fi fost necesară pentru această exercitare**;
- (d) eliminat;
- (e) în scopul protejării unui interes legitim recunoscut în dreptul Uniunii sau în cel național.

Capitolul III

Măsuri, proceduri și măsuri reparatorii

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 5

Obligația generală

- (1) Statele membre prevăd măsurile, procedurile și măsurile reparatorii necesare pentru a asigura disponibilitatea unor reparații în fața instanțelor civile împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale a secretelor comerciale.

- (2) Măsurile, procedurile și măsurile reparatorii menționate la alineatul (1):
- (a) sunt corecte și echitabile;
 - (b) nu presupun o complexitate sau costuri inutile, termene nerezonabile sau întârzieri nejustificate;
 - (c) sunt eficace și au un efect disuasiv.

Articolul 6

Proporționalitate și abuz de procedură

- (1) Măsurile, procedurile și măsurile reparatorii prevăzute în conformitate cu prezenta directivă sunt aplicate într-un mod care:
- (a) este proporțional;
 - (b) evită crearea de obstacole în calea comerțului legitim pe piața internă; și
 - (c) prevede garanții împotriva utilizării lor abuzive.

- (2) Statele membre se asigură că autoritățile judecătorești competente pot, la cererea pârâtului, să aplice măsurile corespunzătoare prevăzute în dreptul național în cazul în care o reclamație privind dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial este în mod evident nefondată și se constată că reclamantul a inițiat procedurile judiciare în mod abuziv sau cu rea-credință. Aceste măsuri pot, dacă este cazul, să includă **acordarea de daune-interese pârâtului**, să impună sancțiuni împotriva reclamantului sau să dispună difuzarea informațiilor cu privire la hotărârea luată în conformitate cu articolul 14.

Statele membre pot prevedea ca aceste măsuri să facă obiectul unor proceduri separate.

Articolul 7

Termenul de prescripție

Statele membre stabilesc normele aplicabile termenelor de prescripție pentru **introducerea reclamațiilor pe fond sau** pentru inițierea acțiunilor de aplicare a măsurilor, procedurilor și măsurilor reparatorii prevăzute de prezenta directivă. Aceste norme stabilesc când începe să curgă termenul de prescripție, care este durata acestuia și care sunt circumstanțele în care termenul de prescripție se întrerupe sau se suspendă. Durata termenului **de prescripție** nu depășește **sase** ani.

Articolul 8

Păstrarea confidențialității secretelor comerciale pe parcursul procedurilor judiciare

- (1) Statele membre se asigură că părțile, reprezentanții lor, funcționarii judiciari, martorii, experții și orice alte persoane care participă la procedurile judiciare legate de dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial sau care au acces la documente care sunt parte integrantă din aceste proceduri judiciare nu au voie să folosească sau să divulge secrete comerciale sau presupuse secrete comerciale pe care autoritățile judiciare competente, ca răspuns la o **cerere motivată corespunzător a** părții interesate, le-au identificat ca fiind confidențiale și de care au luat cunoștință în urma acestei participări sau a acestui acces.

Obligația la care se face referire la primul paragraf rămâne în vigoare după încheierea procedurilor judiciare. Cu toate acestea, **obligatia respectivă** încetează să existe în oricare dintre următoarele circumstanțe:

- (a) atunci când se constată că presupusul secret comercial nu îndeplinește cerințele stabilite la articolul 2 punctul (1) printr-o decizie finală;
- (b) atunci când informațiile în cauză devin, în timp, general cunoscute sau ușor accesibile persoanelor din cercurile care se ocupă în mod normal de acest tip de informații.

- (2) Statele membre se asigură, de asemenea, că autoritățile judecătorești competente au posibilitatea, pe baza unei cereri justificate înaintate în mod corespunzător de către una dintre părți, să ia măsurile specifice necesare pentru a păstra confidențialitatea oricăror secrete comerciale sau presupuse secrete comerciale utilizate sau menționate în cursul procedurii judiciare legate de dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial. Statele membre pot, de asemenea, permite autorităților judecătorești competente să ia astfel de măsuri din proprie inițiativă.

Măsurile menționate la primul paragraf includ cel puțin posibilitatea:

- (a) de a restricționa, integral sau parțial, la un număr limitat de persoane, accesul la orice document care conține secrete comerciale **sau presupuse secrete comerciale** și care a fost prezentat de părți sau de terți, cu condiția ca cel puțin o persoană din fiecare parte, **avocatul sau reprezentantul acesteia în cadrul procedurilor și funcționarii judiciari să primească** acces deplin la documentul în cauză;
- (b) de a restricționa la un număr limitat de persoane accesul la ședințele de judecată, atunci când pot fi divulgate secrete comerciale **sau presupuse secrete comerciale, precum și** la înregistrările sau transcrierile aferente acestora, cu condiția ca cel puțin o persoană din fiecare parte, **avocatul sau reprezentantul acesteia în cadrul procedurilor și funcționarii judiciari să** primească acces deplin la respectivele ședințe de judecată, înregistrări sau transcrieri;
- (c) de a pune la dispoziția părților terțe o versiune neconfidențială a oricărei hotărâri judecătorești, din care au fost eliminate pasajele conținând secrete comerciale.

- (3) Atunci când adoptă o decizie privind aprobarea sau respingerea cererii menționate la alineatul (2) și evaluează proporționalitatea acesteia, autoritățile judecătorești competente iau în considerare necesitatea de a garanta dreptul la reparații efective și la un proces echitabil, interesele legitime ale părților și, după caz, ale terților, precum și orice eventuale prejudicii cauzate oricăreia dintre părți și, după caz, terților, care rezultă din aprobarea sau respingerea unei astfel de cereri.
- (4) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în temeiul alineatelor (1), (2) și (3) se efectuează în conformitate cu Directiva 95/46/CE.

SECȚIUNEA 2

MĂSURI PROVIZORII ȘI ASIGURĂTORII

Articolul 9

Măsuri provizorii și asigurătorii

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile judecătorești competente pot dispune, la cererea deținătorului secretului comercial, oricare dintre următoarele măsuri provizorii și asigurătorii împotriva presupusului contravenient:
- (a) încetarea sau, după caz, interzicerea cu titlu provizoriu a utilizării sau a divulgării secretului comercial;
 - (b) interdicția de a fabrica, a oferi, a introduce pe piață sau a utiliza mărfuri care încalcă drepturile de proprietate intelectuală ori de a importa sau a depozita astfel de mărfuri în aceste scopuri;

- (c) confiscarea sau livrarea mărfurilor suspectate de încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală, inclusiv a mărfurilor importate, astfel încât să se împiedice intrarea sau circulația acestora pe piață.
- (2) Statele membre se asigură că autoritățile judecătorești pot dispune, drept alternativă la măsurile menționate la alineatul (1), ca orice continuare a presupusei utilizări sau divulgări ilegale a unui secret comercial să facă obiectul constituirii de garanții destinate să asigure despăgubirea deținătorului secretului comercial.

Articolul 10

Condiții de aplicare și garanții

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile judecătorești competente au competența, în ceea ce privește măsurile menționate la articolul 9, de a cere reclamantului să furnizeze probe care pot fi considerate, în mod rezonabil, disponibile, pentru a se convinge cu un grad suficient de siguranță că secretul comercial există, că reclamantul este deținătorul secretului comercial și că secretul comercial a fost dobândit în mod ilegal, că secretul comercial este utilizat sau divulgat ilegal sau că o dobândire, utilizare sau divulgare ilegală a secretului comercial este iminentă.

- (2) Statele membre se asigură că, în decizia privind aprobarea sau respingerea cererii și în evaluarea proporționalității acesteia, autoritățile judecătorești competente au obligația de a ține seama de circumstanțele specifice ale cazului. Evaluarea respectivă include, după caz, valoarea secretului comercial, măsurile luate în vederea protejării secretului comercial sau alte trăsături specifice ale acestuia, precum și comportamentul pârâtului în dobândirea, utilizarea sau divulgarea secretului comercial, impactul utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial, interesele legitime ale părților și impactul pe care aprobarea sau respingerea măsurilor l-ar putea avea asupra părților, a intereselor legitime ale terților, a interesului public și a protejării drepturilor fundamentale.
- (3) Statele membre se asigură că măsurile provizorii menționate la articolul 9 sunt abrogate sau încetează să producă efecte în orice alt mod, la cererea pârâtului, dacă:
- (a) reclamantul nu a introdus o acțiune care să conducă la o decizie pe fond în fața autorității judecătorești competente, într-un termen rezonabil care este stabilit de către autoritatea judecătorească ce dispune măsurile atunci când legislația statului membru permite acest lucru sau, dacă nu se stabilește un astfel de termen, într-un termen care nu depășește 20 de zile lucrătoare sau 31 de zile calendaristice, luându-se în considerare termenul mai lung;
 - (b) între timp, informațiile în cauză nu mai îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 2 punctul (1), din motive care nu pot fi imputate pârâtului.

- (4) Statele membre se asigură că autoritățile judecătorești competente pot condiționa măsurile provizorii menționate la articolul 9 de constituirea de către reclamant a unei cauțiuni sau a unei garanții echivalente corespunzătoare, destinată să asigure acoperirea oricărui prejudiciu suferit de pârât și, dacă este cazul, de către oricare altă persoană afectată de măsurile respective.
- (5) În cazurile în care măsurile provizorii sunt revocate în temeiul alineatului (3) litera (a), atunci când încetează să se mai aplice în urma oricărei acțiuni sau omisiuni a reclamantului ori atunci când se constată ulterior că nu a avut loc o dobândire, utilizare sau divulgare ilegală a secretului comercial sau o amenințare de producere a unor astfel de comportamente, autoritățile judecătorești competente sunt autorizate să dispună ca reclamantul, la cererea pârâtului sau a terțului prejudiciat, să acorde pârâtului sau terțului prejudiciat o despăgubire corespunzătoare pentru orice prejudiciu provocat de măsurile respective.

Statele membre pot prevedea ca aceste măsuri să facă obiectul unor proceduri separate.

SECȚIUNEA 3

MĂSURI CARE REZULTĂ DINTR-O HOTĂRÂRE PE FOND

Articolul 11

Ordonanțe de încetare și măsuri corective

- (1) Statele membre se asigură că, atunci când se pronunță o hotărâre judecătorească de constatare a dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial, autoritățile judecătorești competente, la cererea reclamantului, pot dispune împotriva pârâtului:
- (a) încetarea sau, după caz, interzicerea utilizării sau divulgării secretului comercial;

- (b) interdicția de a fabrica, a oferi, a introduce pe piață sau a utiliza mărfuri care încalcă drepturile de proprietate intelectuală ori de a importa sau a depozita astfel de mărfuri în aceste scopuri;
 - (c) adoptarea măsurilor corective corespunzătoare cu privire la mărfurile care încalcă drepturile de proprietate intelectuală.
- (2) Printre măsurile corective menționate la alineatul (1) litera (c) se numără:
- (a) eliminat;
 - (b) retragerea de pe piață a mărfurilor care încalcă drepturile de proprietate intelectuală;
 - (c) eliminarea caracteristicilor ilicite ale mărfurilor;
 - (d) distrugerea mărfurilor care încalcă drepturile de proprietate intelectuală sau, după caz, retragerea lor de pe piață, cu condiția ca o astfel de **măsură** să nu aducă atingere protecției secretului comercial în cauză;
 - (e) distrugerea parțială sau totală a oricărui document, obiect, material, substanță sau fișier electronic care conține secretul comercial sau pune în aplicare secretul comercial sau, după caz, predarea integrală sau parțială către reclamant a respectivelor documente, obiecte, materiale, substanțe și fișiere electronice.

- (3) Statele membre **pot prevedea** ca, atunci când dispun retragerea de pe piață a mărfurilor care încalcă drepturile de proprietate intelectuală, autoritățile judecătorești să poată dispune, la cererea deținătorului secretului comercial, ca mărfurile respective să fie predate deținătorului sau organizațiilor caritabile.
- (4) Autoritățile judecătorești dispun ca măsurile menționate la alineatul (1) litera (c) să fie puse în aplicare pe cheltuiala contravenientului, cu excepția cazului în care există motive specifice pentru a nu dispune acest lucru. Măsurile nu trebuie să aducă atingere daunelor-interese care ar putea fi datorate deținătorului secretului comercial ca urmare a dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial.

Articolul 12

Condiții de aplicare, garanții și măsuri alternative

- (1) Statele membre se asigură că, pentru analizarea cererii de adoptare a ordonanțelor de încetare și a măsurilor corective prevăzute la articolul 11 și pentru evaluarea proporționalității acestora, autoritățile judecătorești competente au obligația de a ține seama de circumstanțele specifice ale cazului. Evaluarea respectivă include, după caz, valoarea secretului comercial, măsurile luate în vederea protejării secretului comercial sau alte trăsături specifice ale acestuia, precum și comportamentul contravenientului în dobândirea, utilizarea sau divulgarea secretului comercial, impactul utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial, interesele legitime ale părților și impactul pe care aprobarea sau respingerea măsurilor l-ar putea avea asupra părților, a intereselor legitime ale terților, a interesului public și a protejării drepturilor fundamentale.

Atunci când autoritățile judecătorești competente limitează durata măsurii menționate la articolul 11 alineatul (1) literele (a) și (b), această durată trebuie să fie suficientă pentru a elimina orice avantaj comercial sau economic pe care contravenientul l-ar fi putut obține în urma dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial.

- (2) Statele membre se asigură că măsurile menționate la articolul 11 alineatul (1) literele (a) și (b) sunt abrogate sau încetează să producă efecte în orice alt mod, la cererea pârâtului, dacă, între timp, informațiile în cauză nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 2 punctul (1) din motive care nu pot fi imputate pârâtului.
- (3) La cererea persoanelor pasibile a face obiectul măsurilor prevăzute la articolul 11, statele membre se asigură că autoritatea judecătorească competentă poate dispune plata unor despăgubiri bănești pentru partea prejudiciată în locul aplicării măsurilor respective, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
 - (a) persoana respectivă, în momentul utilizării sau divulgării, **fie nu avea cunoștință, fie** nu avea motive, în circumstanțele date, să ia cunoștință de faptul că secretul comercial a fost obținut de la o altă persoană care a utilizat sau a divulgat secretul comercial în mod ilegal;
 - (b) executarea măsurilor în cauză ar produce prejudicii disproporționate persoanei în cauză;
 - (c) despăgubirea bănească a părții prejudiciate pare satisfăcătoare în mod rezonabil.

Atunci când se dispune despăgubirea bănească în locul ordonanței menționate la articolul 11 alineatul (1) literele (a) și (b), această despăgubire bănească nu depășește cuantumul redevențelor sau al drepturilor care ar fi fost datorate dacă persoana în cauză ar fi solicitat autorizația de a utiliza secretul comercial respectiv pentru perioada de timp în care s-ar fi putut interzice utilizarea secretului comercial.

Articolul 13

Daune-interese

- (1) La cererea părții prejudiciate, statele membre se asigură că autoritățile judecătorești competente dispun ca contravenientul care știa sau ar fi trebuit să știe că se implică în dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial, să plătească deținătorului secretului comercial daune-interese proporționale cu prejudiciul real suferit ca urmare a încălcării.

În conformitate cu legislația și practicile lor naționale, statele membre pot **limita** răspunderea angajaților față de angajatorii lor **în ceea ce privește daunele-interese** pentru dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial al angajatorului, în cazul în care angajații acționează fără intenție.

- (2) La stabilirea daunelor-interese în temeiul alineatului (1), autoritățile judecătorești competente iau în considerare toți factorii corespunzători, cum ar fi consecințele economice negative asupra părții lezate, inclusiv pierderile de profit ale acesteia, beneficiile necuvenite realizate de contravenient și, dacă este cazul, orice alte elemente în afara factorilor economici, cum ar fi prejudiciul moral cauzat deținătorului secretului comercial prin dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretului comercial.

Cu toate acestea, autoritățile judecătorești competente pot stabili, de asemenea, în cazuri adecvate, o valoare forfetară pentru daunele-interese pe baza unor elemente cum ar fi, cel puțin, valoarea redevențelor sau a drepturilor care ar fi fost datorate dacă contravenientul ar fi solicitat autorizarea de a utiliza secretul comercial în cauză.

Articolul 14

Publicarea hotărârilor judecătorești

- (1) Statele membre se asigură că, pe parcursul procedurilor judiciare inițiate pentru dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretului comercial, autoritățile judecătorești pot dispune, la cererea reclamantului și pe cheltuiala contravenientului, măsuri corespunzătoare pentru difuzarea informațiilor cu privire la hotărâre, inclusiv publicarea integrală sau parțială a acesteia.
- (2) Orice măsură prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol trebuie să păstreze confidențialitatea secretelor comerciale, astfel cum se prevede la articolul 8.

- (3) Atunci când decid cu privire la dispunerea măsurii menționate la alineatul (1) și evaluează proporționalitatea acesteia, autoritățile judecătorești competente estimează dacă informațiile privind contravenientul ar permite identificarea unei persoane fizice și, în acest caz, dacă publicarea informațiilor respective ar fi justificată, având în vedere în special următoarele criterii: eventualul prejudiciu pe care o astfel de măsură l-ar putea avea asupra vieții private și asupra reputației contravenientului, comportamentul contravenientului în contextul dobândirii, divulgării sau utilizării secretului comercial și probabilitatea unei noi utilizări sau divulgări ilegale a secretului comercial de către contravenient. Autoritățile judecătorești competente țin seama, după caz, și de **alte circumstanțe, în special** de valoarea secretului comercial și de impactul **dobândirii**, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial.

Capitolul IV

Sanțiuni, raportare și dispoziții finale

Articolul 15

Sanțiuni pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute în prezenta directivă

Statele membre se asigură că autoritățile judecătorești competente pot impune sancțiuni oricărei persoane care nu se conformează sau refuză să se conformeze oricărei măsuri adoptate în temeiul articolelor 8, 9 și 11.

Sancțiunile prevăzute includ posibilitatea de a impune plata unor daune cominatorii în caz de nerespectare a unei măsuri adoptate în temeiul articolelor 9 și 11.

Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.

Articolul 16

Schimb de informații și corespondenți

În scopul promovării cooperării, inclusiv a schimbului de informații între statele membre și între statele membre și Comisie, fiecare stat membru desemnează unul sau mai mulți corespondenți naționali responsabili de toate întrebările privind aplicarea măsurilor prevăzute de prezenta directivă. Fiecare stat membru transmite celorlalte state membre și Comisiei coordonatele corespondentului național (corespondenților naționali).

Articolul 17

Rapoarte

- (1) Până la data de XX.XX.20XX [trei ani de la încheierea perioadei de transpunere], Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), în cadrul activităților Observatorului European al Încălcărilor Drepturilor de Proprietate Intelectuală, pregătește un raport inițial privind tendințele în materie de litigii legate de dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală de secrete comerciale, în temeiul prezentei directive.

- (2) Până la data de XX.XX.20XX [patru ani de la încheierea perioadei de transpunere], Comisia elaborează un raport intermediar privind aplicarea prezentei directive, pe care îl înaintează Parlamentului European și Consiliului. Acest raport ia în considerare în mod corespunzător raportul menționat la alineatul (1).
- (3) Până la data de XX.XX.20XX [opt ani de la încheierea perioadei de transpunere], Comisia realizează o evaluare a efectelor prezentei directive și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 18

Transpunere

- (1) Statele membre adoptă, până la XX.XX.20XX [24 de luni de la data adoptării prezentei directive] cel mai târziu, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la textul acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 19
Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 20
Destinatari

Prezenta directivă se adresează
statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European

Pentru Consiliu

Președintele

Președintele
